

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 124
Castellar del Vallès - 12 juliol 1935Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Discutir i comprendre

Se n'ha parlat moltes vegades de la necessitat que les persones s'avinguin i que es facin el menys de nosa possible i que la vida, entre tots plegats, ens resulti més amable.

Per buscar-nos un exemple de la desavinença humana no cal pas examinar la situació internacional de pactes no respectats i llençats al foc. No. Mirem més a prop nostre. Petites causes grans efectes. Hem de començar per veure si s'entenen gaire la gent del carrer, si en les nostres converses habituals, topem sovint i de quina manera tenim forjada la nostra moral.

Hi ha, més que res, aquesta mena d'embranchada en la manera de dir o de fer les nostres coses, que se'n diu, acalorament. Veurem dos que enraonen i tot seguit hi ha un gran moviment de braços, i més d'una vegada, la veu s'alça de to i es fuig de la qüestió i ja no se sap ben bé el que es diu, el perquè, ni on.

Una de les coses que ens hi fa caure més sovint en l'acalorament, són les suggestions partidistes. A vegades, per defensar el nostre punt de vista, ens aferrissem en unes quantes frases fetes, com el «perquè sí» o el «perquè em don la gana», i ningú ens treu d'allà, per molt que s'escarrassi l'altre, fins que s'acaba a grans crits i amb amenaces i tot.

En mil cosetes sense gaire importància, la gent es baralla. Per una partida de cartes, per un punt d'home, pel «futbol», per antipaties físiques, etc. Costa de trobar aquella persona serena que agafa les coses en el seu punt mig de condescendència i d'amor al pròxim.

És clar que no sempre ens avindrem per bona voluntat que s'hi posi. Si l'un «creu» i l'altre «no creu», no cal discutir massa estona si el diàleg no s'ho porta. Quan veiem que d'enraonar no se'n treu res, fem, obrem. Que la nostra vida, el caràcter, la conducta, la civilitat, parli per nosaltres. No tinguem por de res; serena i reflexionada és la nostra posició, però no caiguem a l'extrem de maltractar ni de retreure coses fora de lloc al nostre contrapinant.

Abans d'això, fem quelcom de profitós amb la boca tancada.

Potser també ens passa als catalans que no sabem donar prou flexibilitat a la llengua parlada i diem coses que no voldríem o les diem d'una manera que fereix l'òrda del que ens escolta.

Si calculem que en totes les coses de la nostra vida hem de tenir serenitat i per a discutir, comprensió, hem d'esforçar-nos en la polidesa tan com puguem. Tacte en el parlar, bellesa en les nostres expressions sense haver de rebuscar paraules sonores ni cridaneres, sinó natural i senzillament.

I, sobretot, cal esbaldir aquestes interjeccions del parlar vulgar i frases girades, que tan desdiuen del qui les diu. No n'hi ha prou de rentar-se la boca i les dents. Rentem-nos per dintre aclarim les idees i els nostres pensaments seran saba pura d'un poble polít.

GLOSSARI

Dubtareu de si el dissabte cap al tard hi ha en la nostra plaça mercat bona i abundant matèria per a compondre un excel·lent glossari? Doncs, no ho dubteu gens.

Ara, que de totes maneres, són necessàries al meu entendre, aquelles habilitats que un famós poeta pregonava un dia:

Poeta i llaurador sò
i faig la feina tan neta
que llauro com a poeta
i escric com a llauradô

Encara que això sembli una sarcàstica paradoxa, té innegablement el seu punt de lògica, perquè, qui més podria fer desfilar ben magistralment per les ratlles d'un glossari com el d'aquesta setmana on hom voldria que els papers principals els desempeñessin els tomàquets, pebrots, albergínies, ensiams i mongetes tendres?

Però res, a pesar de què divagui algun moment per un mar de confusions no tocant bé la matèria, tinc de glossar la fruita i les hortalisses.

Aquest dissabte passat doncs, cap a la caiguda de la tarda, es veia la nostra plaça mercat tota amarada de sol. I temeraris tots els venedors a aital efecte, no hi paraven pas gens l'atenció. Doncs tots, ordenant les seves mercaderies, cridaven qui més podia la bona qualitat de les mateixes.

Vaig donar-hi un tomb per entremig de les provisionals parades, i totes eren integrades per les verdures i fruites de més varietat. Si la una era d'un color sa i bonic, l'altra encara ho era més.

Aquells préssecs tan abellutats i rojos, apareixien saturats de la frescor de les galtes d'aquelles noies endreçades que s'hi passejaven. I al veure la polidesa dels manats de raves, va venir-me a la memòria aquell disc que voltes sentim per ràdio que diu: «Jo en tinc un rave sec...» Però he anat seguint endavant i entre escaroles, trufes rogenques i esgrogueïdes, albergínies, pebrots, tomàquets, carbassons, alls, pastanagues, cebes, mongetes tendres, cols de pasqua, prunes clàudies, albercocs, plàtans, peres, i planter d'api i d'ensiam, que, amb franquesa, va saber-me molt de greu per al bon llum d'aquest glossari d'avui...

No ésser poeta i llaurador
i fer la feina ben neta...
i llaurar com a poeta
i escriure com a llaurador.

MARCEL JUNCA

Castellarencs!

Durant els dies del 13 al 17,
visiteu l'exposició d'aparells
de ràdio en els mostradors de

Joaquim Girbau - Passeig, 84

LLETRA OBERTA

Sr. Director del setmanari «La Farga»
Present

Molt senyor meu: Adjunt us envio una contestació a la lletra oberta dirigida a la meua persona en el número darrer d'aquest setmanari, per la qual us suplico la seva publicació.

Gràcies a la bestreta del vostre afectíssim s. s.

Valentí Buxadé

Castellar del Vallès, 10 de juliol 1935.

Sr. Josep Valls Janer.—Present.

Molt Sr. meu: Amb gran sorpresa he llegit en el l'últim número d'aquest setmanari, una lletra oberta dirigida a la meua modesta persona i per tant sense creures burgès de ningú; I dic amb sorpresa, per quan tot reconeixent el dret que l'assisteix en defensar-se dels atacs que a «priori» li puguin dirigir, no creia de vostè donat el seu caràcter i el càrrec que ocupa, ho fes d'una forma tan descomposta i incorrecta, car demostra amb això el desconeixement més absolut de les normes de cortesia o bé que perduts el estrep en un moment d'indignació, ha navegat a la deriva, cas molt simptomàtic que succeeix sovint als qui pretenen sostenir una posició falsa.

No vaig a puntualitzar exacte paràgraf per paràgraf, el contingut de la seva contradictòria lletra, puix al fer-ho hauria d'emprar (a l'igual que vostè), termes que pel propi decòrum i per respecte als llegidors tots, no crec prudent mencionar, no obstant li faig avinent que com la meua epidermis no és gens llefiscosa, la brutícia que un senyor qualsevol vulgi tirar-me no és fàcil que agafi, per tant doncs, el sabó que gasta en el últim paràgraf de la seva lletra és malaguanyat, val més que en el successiu, se'l guardi, que li podria fer falta per entregar-lo a un altre, a mi no. De totes maneres contestaré, això sí, a la demanda en què vol vostè que expliqui el perquè d'aquell qualificatiu que tant l'ha molestat—encara que digui el contrari—on vaig tenir el mal gust i la ironia—si vol—decomparar-lo a un camaleó. És corrent quan un individu per la seva manera de pensar i obrar no és conseqüent amb el que diu i fa, titllar-lo de d'apòstata, trànsfuga i camaleó. Perdoni que jo hagi tingut la debilitat d'enamorar-me d'aquest últim, car per la seva varietat en els colors, el trobo a propòsit per aplicar-li, ja que considero que vostè canviarà de color conjuntament amb la situació, tantes vegades com es presenti. No crec voldrà negar que en temps de la dictadura, formés part com a soci de la «Unió Patriòtica», convertint-se en tot moment com un fervent defensor de la

mateixa i sinó, ho demostra la voluntat que tenia, ensenyant aquelles cançonetes de xim-xim patriotes als infants per exhibir-les en aquelles festetes que tan es prodigaven durant la dictadura; no crec que aquestes expansions fossin obligades, ni compatibles amb el càrrec de Secretari; ultra això, triomfants les esquerres quan l'esdeveniment de la República, li faltava temps per ingressar també com a soci al «Círcol Republicà Autonomista» i a la «Unió de Rabassaires», convertint-se acte seguit com el més generós donant de dites entitats. És que per ventura li obligaren a fer totes aquestes coses els burgesos de l'Esquerra? I per què al possessor de la Gestora actual, ha deixat de freqüentar pel seu esbargiment, aquell local públic que tan bé s'hi trobava abandonant àdhuc els amics i per què—segons diuen—s'ha després d'aquell periòdic que tan admirava o sigui «La Humanitat»? És que potser li obliguen els burgesos actuals? No creu que amb aquests antecedents queda justificat el del camaleó?

I finalment permeti que li digui que jo desconec tant com vostè vulgui la missió del funcionari públic, però conec la dignitat i la vergonya i per ço entenc que tot ciutadà sigui o no funcionari, pot complir a satisfacció el seu treball i alhora mantenir la seva personalitat, adhoc política, i quan no hi ha prou entesa per fer-ho, el més correcte és no manifestar-se en cap sentit. En quant a la seva actuació personal, haig de dir-li que en la meua al·lusió no li demanava si complia o no el seu comès com a funcionari i malgrat tingui ja el concepte format sobre el particular permeti que per ara me'l guardi i deixem al temps que és un bon al·licient de depuració, que demostrí al poble perquè amb tota sinceritat i en el seu dia jutgi les condutes d'uns i altres.

El saluda atentament.

VALENTÍ BUXADÉ

Sr. Director de «La Farga».—Present

Molt senyor meu: Plau-me adjuntar-vos una lletra adreçada al senyor Batlle d'aquesta localitat. Confiant en la vostra bondat, espero serviren publicar-la en el setmanari de la vostra digna direcció.

Favor que espera de vós aquest vostre afectíssim servidor que resta fonament agraït i us dona mercès a la bestreta

J. Ferrer

Sr. En Josep Maria Agustí, Batlle de Castellar del Vallès.

Respectable senyor: És amb el degut respecte que per mitjà de la present, m'adreço a vós per a demanar-vos una petita aclaració, que de moment, potser us semblarà ridícula, però que mirada com cal, crec que convindreu en què és justa i necessària.

En «La Farga» número 119, corresponent al dia 7 de juny de l'any en curs i en la secció de la «Vida municipal», podria llegir-s'hi un fragment que donava compte d'una denúncia feta al senyor Inspector de Primer Ensenyament, referent a les Escoles Nacionals i atribuïda segons rumors a un actual Conseller, acabava dient que dita denúncia anava signada per un tal Josep Ferrer.

Davant d'això, si tenim en compte que a Castellar hi ha més d'un individu que porta aquest nom i primer cognom, hem de creure forçosament que per la lliure opinió dels que llegiren l'esmentat fragment, va quedar en alt un interrogant i una suposició. Qui serà?... molts es preguntaren. I naturalment, no va faltar qui va assenyalar-me a mi. Per tant, com sigui que jo mai m'he dedicat a fer denúncies d'aquesta mena, no em trobo disposat a suportar molèsties inútils ni indirectes mortificants com les que m'he tingut de sentir en el curs d'aquestes últimes setmanes. A més, si fos tan sols per evitar la meua molèstia personal, no m'hauria decidit tampoc a molestar-vos, però com que a última hora se m'ha dit que *era jo qui l'havia feta, obeint ordres o indicacions d'un Conseller de l'actual Ajuntament*, m'he cregut en el dret d'intervenir per a desmentir públicament la meua intervenció en aquest assumpte.

Aquest és, senyor, l'objecte principal d'aquesta lletra, no obstant, si fos possible, us prego que feu públic una senzilla aclaració, per tal de què em posi a cobert d'aquestes insídies feridores.

Confiant que en prendreu bona nota i procurareu atendre el meu prec, us dona per endavant les més expressives mercès, bo i desitjant-vos salut i molts anys de vida.

JOSEP FERRER ROCABERT

Castellar del Vallès, juliol de 1935.

Demaneu

PINYA TROPICAL

Refresc de pinya
expremuda

● En tots els Cafès i Bars ●

:: Per a portes, Mobles i Funerària ::
recordeu sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre 25

CASTELLARENCS!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Els núvols i la pluja

En la formació del món, en el gènesi de tota cosa, quan els primers elements s'encontraren revoltadament els uns amb els altres, i de llur xoc en procediren estralls i conflagracions espantoses, i no res esdevenia permanent degut a una llei de temperatures altíssimes que cremaven per dins i per fora dels quatre punts, el vapor que flotava damunt del globus anà refredant-se en virtut d'unes correnties d'aire calòricament més baixes, i aquest vapor es condensà en aigua, la qual es desfeia torrencialment, en diluvi copiosos, damunt la gran nebulosa ignia.

Però aquesta aigua, aquesta pluja, en tocar de nou el foc—com encara avui els minerals sotmesos al roig, en ésser submergits en l'element líquid evaporen una bona part d'aquest—era tremendament expulsada cap amunt de bell nou en estat gasós. En aquestes successives alternatives, a mesura que l'aigua anava tocant el foc, aquest perdia domini, la qual cosa—quan més tard fou superficialment sufocat—havia de permetre que les masses caòtiques, aquelles que per llur essència o natura no eren volàtils sinó pesants i susceptibles d'estabilitat, es refredessin i, solidificant-se, ja prenguessin una forma determinada.

Així, talment, prengueren relleu els vastíssims oceans, les muntanyes i els continents, per bé que sota d'una configuració possiblement força distinta de com són en l'actualitat.

L'home d'avui, extàtic davant l'ordre generalment immutable que observen les

coses d'aquest món d'ençà de la seva llunyana plasmació, encara pot adreçar un càntic envers aquest element prísti. Habitat dels aires, el qual gonflant-se en forma de núvol escampa la vida arreu, i porta l'eterna verdor als camps i a les valls pregonas, i a totes les coses que freturen per sentir l'òscul de l'aigua frescal dins llurs venes i dins llurs arrels: el bri d'herba humil que el suau favoni ajeu a terra, i l'arbre gegantí que s'issa ferm, invicte, sota els blancs castells de la boira alpina.

Aquesta davallada de trons que cap allà les minves de l'estiu retruny pels costeruts més alts, per força deu encomanar a tot el món dels fràgils esperits que campen per la jungla, el vivíssim i joios sentiment de poder anegar-se aviat sota el baptisme cèlic de miríades de gotes de pluja, les quals faran la resurrecció de llurs vides i escriuran la misteriosa continuïtat enllà de tots els temps.

Mentrestant, aquells núvols turgents que es refreguen contra els penys asprius i escarits, i els volten i els abracen amb llur mantell albi, són la bella cançó que enamora a l'herba assedegada; vénen amb una mescla de vent i d'escuma que dringa, talment els esquellins invisibles quan anuncien l'hora del somni quiet. I els vegetals, empesos pel bofart creixent i impetuós, es repleguen, s'ajuen i s'escampen simultàniament, com la crinera abundosa del poltre desbocat.

I ve que, més tard, aquest mateix bofart colpeix el silenci, puja i baixa per la selva i pels àmbits com ones ingents en al·livió: és un torrent de veus multisons que percut pels buits de l'esquerda i de l'espluga que s'apregona en serpentina.

I quan, a la fi, la pluja comença a caure, la simfonia es morfon en una mena d'arpegg cristal·lí, de minúsculs vidres blancs, blaus i verds, que xoquen de cantell uns amb els altres, i aquests mateixos vidres dirien que van esmenussant-se fins a restar pols d'aigua bellament tenyida per triple coloració, ací i allà de les tijes, de les fulles i en el clot curull que va bevent a poc a poc.

I així, a pleret, cada cosa es revifa i retorna, talment que quan un raig de sol passa pel mig dels núvols feixucs i traïllant pel fugaç celatge arriba fins a tocar la faç de la terra, aquesta reflexa lluïssors vives i múltiples, abellida—endemés—pel perfum de les flors, per l'aspecte joliu que presenten els camps anegats d'aigua i de llum, i finalment per la fressa dels rierols i les cantúries del món alat.

Però és en el bell fons de la terra allà on la pluja ha fet el miracle. I ara les sements, els cogolls, les rels i encara tot

allò que prospera soterrat pams endins de la superfície, xucla àvidament l'amor de la vida, mentre els òrgans es dilaten i acumulen la sava, amb la qual perpetuarà cada espècie.

A. CASAJOANA CARDONA

MARTÍ SURROCA

.. PINTOR ..
DECORADOR

Posa en coneixement de la seva clientela i públic en general, que a més dels econòmics treballs de pintor-decorador i empaperador, disposa d'un extens assortit de materials per a la venda al detall entre els quals hi figuren

Esmalts - Vernissos - Pintures preparades - Colors en pols
Essències i olis, junt amb una magnífica pinzelleria, comptant a més amb diversos objectes i materials per la pintura artística

Recordeu sempre!!
Per a treballs i materials de pintura

Martí Surroca

C.ª SENTMANAT, 15

LES LLETRES

JULIOL

El juliol mandreja els camps;
cap fulla es gronxa jaganera;
foc als camins, galvana a l'era:
s'esquerda a l'ombra als bardissans.

Un home passa espitregat,
la calda assetja el pas i el lliga;
ell s'encongeix enquimerat
i el cos li plora de fatiga.

Reposa sota d'un vell pi
amb un sac d'herba tendra i fresca
que li serveix de bon coixí
mentre la mandra amb ell s'engresca.

El sol se'l mira de reüll
i el sac, de sota d'ell, gemega,
i el seu gemec li fa obrir l'ull
i un mot enfogassat engega.

Ara el sol deixa l'horitzó
pintat d'aram i de sang viva...
la nit agafa el gaiató
i va rondant sense fatiga.

AMAT GOSALBES

NOTICIARI

EXPOSICIONS ESCOLARS

El provinent diumenge, dia 14 al matí i amb assistència de l'Ajuntament i el Consell Local de 1.ª Ensenyança, seran inaugurades les exposicions escolars de fi curs del Col·legi Verdaguer (Escoles Pies), i de les Escoles Patronat Tolrà (G. G. Dominiques).

Podran ésser visitades la del Col·legi Verdaguer, de 10 a 12 del matí i de 6 a 8 de la tarda durant tots els dies, essent clausurada el dia 30.

I el diumenge, dilluns i dimarts pròxims de 10 a 12 del matí i de 5 a 8 de la tarda, la de les Escoles Patronat Tolrà.

Felicitem als orgaditzadors de les susdites Exposicions Escolars, doncs segons tots els indicis prometen ésser un vertader èxit.

Per la Direcció de l'esmentat Col·legi Verdaguer, s'ens fa avinent que malgrat estar ja anunciada la inauguració per a dos quarts de deu del matí del dia 14, no serà fins a les onze, hora en que hi acudirán les Autoritats i els honoraran amb la seva presència.

DEFUNCIO

Dimecres a la tarda deixà d'existir en

aquesta població, on havia vingut per a restablir-se després de cruel enfermetat el jove sabadellenc Joan Forrellat i Fatjó, fill del comerciant de la mateixa ciutat Joan Forrellat. A l'acte de l'enterrament que tingué lloc ahir al matí, es posà de manifest les moltes simpaties amb que compta la família Forrellat a Sabadell, doncs foren en gran nombre els que acompanyaren el cadàver del dissortat jove fins a la seva darrera estada.

Ens associem sincerament al dolor que embarga a les famílies Forrellat-Fatjó, i els desitgem la resignació necessària per a suportar tan dolorosa pèrdua.

NUMERACIO DE CASES

Ens assabentem que aquesta setmana i per empleats de l'Ajuntament s'ha començat a posar la nova numeració a les cases segons estava acordat.

Segons hem pogut comprobar són uns números de majòlica rebuidats, fons blau i número blanc, molt llegibles i que no cal dir constituirà un embelliment a la nostra població, cosa que amb tot entusiasme celebrem.

BALL

Organitzat pel nostre amic Josep Umbert, propietari del Cafè «La Rabassada», demà dissabte, a la nit hi haurà un extraordinari ball de carrer enfront l'esmentat Cafè. La coneguda orquestrina local «The May Jolein Jazz», interpretarà un selecte repertori de ballables moderns.

ROBATORI

El passat diumenge, fou detingut per la força dels Mossos d'Esquadra d'aquest lloc, el veí de la present Joan Gamisans Montané (a) Stawisky, com acusat d'haver robat una quantitat important en metàl·lic.

Una vegada convicte i confès del que se l'acusava fou fet el corresponent atestat el qual juntament amb el detingut fou posat a disposició del Jutjat municipal.

De l'atestat i declaracions del propi Gamisans, resulta que el dia 3 del mes que som, aprofitant l'absència del seu veí Josep Rovira Casañas, penetrà a la casa d'aquest per la part del pati i com ja sabia on guardaven els diners, els trobà emportant-se'n la quantitat de 975 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya, de les quals varen poder-se recuperar 305'10 pessetes que en el moment de la detenció li foren trobades per la força que el detingué.

No obstant, la víctima del robatori, declara haver-ne trobat a faltar 1.500 ptes.

Segons manifestà l'autor del delictes, els mòbils que l'induíren a prendre tan extremada resolució, fou el que feia ja alguns mesos que es trobava sense treball i per tant havia contret diferents

deutes i havent sabut al lloc on el seu veí guardava els diners és quan portà a la pràctica el fet que acabem de relatar, per tal de poder atendre els compromisos contrets.

Finalment dimarts passat, fou portat a Sabadell a disposició del Jutjat de 1.ª Instància, junt amb totes les diligències instruïdes pel fet de referència, quin Jutjat és el que té d'entendre i fallar la causa esmentada.

Després de deplorar el fet, felicitem a la força de Mossos d'Esquadra de la nostra població, per la seva excel·lent actuació en l'esbrinament del fet que acabem d'informar.

CASAMENT

Dia 8.—Manuel Guerris Olagué amb Maria Salomé Sorribes Cerdà.

Els hi desitgem una inacabable lluna de mel.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes del Jutjat Municipal hi ha quedat fixat el següent pla de casament: Ramon Ventura Arnadans i Cándia Oliver Borrell.

FARMACIA de torn per a diumenge, Torres, 1

ESTANC de torn per a diumenge, Passeig, 21

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 7:

Parets 2 - Sant Fost 1
Català 2 - Ripollet 1
Montmeló 2 - Castellar 0
La Garriga 4 - Colomenca 1
Santa Perpètua 2 - Nacional 3

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Parets	11	6	3	2	20	11	15
Català	11	6	3	2	20	17	15
La Garriga	11	6	2	3	20	19	14
Castellar	11	6	1	4	30	19	13
Colomenca	11	5	2	4	25	18	12
Nacional	11	5	2	4	26	24	12
Sant Fost	11	4	3	4	13	15	11
Ripollet	11	5	0	6	19	29	10
Montmeló	11	2	2	7	14	22	6
Santa Perpètua	11	1	0	10	10	22	2

X

—ES POSA EN VENDA una casa al carrer Nou, una al carrer Sant Llorenç, i una altra al carrer de les Bessetes, així com també uns casals al camp del Casé, a molt bon preu, i algunes cases al pla de Sabadell.

Per informes, carrer Sant Miquel, 30.

Neveres

modernes a preus econòmics les trobareu a la Llauneria de

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

—PIS PER A LLOGAR, propi per a passar la temporada d'estiu, situat a prop de Sant Feliu del Recó, amb parada dels autoòmnibus de «La Vallesana»

Donaran raó: Sant Iscle, 5, o en aquesta Administració.

Agrupació Esportiva CASTELLAR F. C.

DIUMENGE, dia 14 - Tarda a les 3

Emocionant partit entre els infants

Sentmanat-Castellar

A les 5

Gran partit de Torneig entre els primers equips

PARETS F. C.

(LEADER)

CASTELLAR F. C.

EQUIP: Piñot
Serra Vives
Busqueta I Fernández I Rius II
Montserrat Carreras Nieto Gil Montfort
Notes: Les de costum.

Perruqueria per a senyores

Lurdes Salomó de Serra

Major, 92

Posa en coneixement de tot el poble de Castellar, que demà dissabte quedarà obert aquest establiment amb els següents esmerats serveis:

Ondulacions Marcel i a l'aigua, Tallar cabells, Manicura, Massatges, Depilació de celles.

▼▼ ESPECTACLES ▼▼

CINE SONOR ATENEU

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit
NOTICIARI «PARAMOUNT»
365 NOCHES EN HOLLYWOOD
VIVA LA VIDA
El dibuix sonor: Restaurant Ambulant

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit
La cultural: Energias del agua
POR LA VIDA DE SU RIVAL
HOMBRES EN BLANCO
La còmica: La era del bombín